

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Велико Търново, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно търговско дело № 20224001000053 по описа за 2022 година

Със свое Решение № 119/21.12.2021 год. по т. д. № 335/2021 год. Русенският окръжен съд потвърдил Отказ № 20211116131516-2/23.11.2021 год. на Длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията (АВ) към Министерство на правосъдието, постановен по Заявление вх. № 20211116131516/16.11.2021 год. на „Албрич 2004“ ЕООД – гр. Русе.

Въззивна жалба против решението е подадена от С. Х. Р. чрез пълномощника му адв. Б. Ж.. Съдът не е изложил конкретни мотиви, че жалбоподателят не е наследник по см. на чл. 16 от ЗН. Спорът е относно тълкуването на текста на завещанието. Неправилен е изводът на съда, че в случая става въпрос за завет, а не за завещание. Видно от завещанието, наследодателят е завещал на две лица – на Р. Е. З. – апартамент на името на „Албрич 2004“ ЕООД – завет по см. на чл. 16 ал. 2 от ЗН, а по отношение на жалбоподателя завещателното разпореждане е общо за цялото му имущество и съдържа само допълнителни уточнения, с които не се променя целостта на завещаното имущество по см. на чл. 16 ал. 1 от ЗН. Текстът на завещанието сочи, че починалият е оставил на Ричардсън всички други активи и имущество, освен завещаното на Енчев под форма на завет. Предвид това, жалбоподателят е наследник по см. на чл. 16 ал. 1 от НК. Завещателното разпореждане по отношение на С. Х. Р. е след разпореждането, отнасящо се до Росен Златев. То се отнася за цялото имущество на починалия, а не само за дяловете на дружеството. В текста изрично присъства словосъчетанието „всички активи, имущество ...“. В последната част се споменават сметките на „Албрич

2004“ ЕООД, но те са собствени на дружеството, поради което за това разпореждане следва да се приложи чл. 19 ал. 1 от ЗН. Моли съда да отмени решението и вместо това да отмени отказа на Агенция по вписванията.

В писмения си отговор Агенция по вписванията (АВ) чрез юрисконсулт Иван Консулов заема становище за неоснователност на жалбата. Решението е правилно. В обжалвания отказ Длъжностното лице по регистрацията правилно е отбелязало, че видно от завещанието, жалбоподателят не се легитимира като наследник по см. на чл. 16 ал. 1 от ЗН, тъй като му е завещано не цялото или дробна част от имуществото на завещателя, а обособено имущество. На заявителя са дадени указания на осн. чл. 22 ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ за отстраняване на нередности, но в определения срок същите не са отстранени. Моли съда да остави без уважение жалбата и да остави в сила решението на РОС. Направено е искане за присъждане на разноски по чл. 25 ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид доводите в жалбата и доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Със Заявление от 16.11.2021 год. жалбоподателят С. Х. Р. е заявил по партидата на „Албрич 2004“ ЕООД вписване на промени в обстоятелствата по регистрацията, а именно – заличаване на А. Д. Р. като едноличен собственик на капитала и управител и вписване на С. Х. Р. като едноличен собственик на капитала и управител на дружеството.

Едноличният собственик на капитала на дружеството А. Д. Р. е починал на 03.09.2018 год. във Великобритания, видно от заверения препис от смъртен акт.

На 08.01.2019 год. Нотариус А. М. - с район на действие РРС е съставила протокол за обявяване на саморъчно завещание на починалия А. Д. Р., съхранявано в нотариалната кантора.

Видно от завещанието, представено в превод на български език, А. Д. Р. е заявил: „Аз оставям моя апартамент на адрес ул.“Александровска № 62, гр. Русе, България, на Р. Е. З., ЕГН *****“. Този апартамент на името на моето дружество „Албрич 2004“ ЕООД. Аз оставям всички други активи, имущество, банкови сметки, сметки на дружеството („Албрич 2004“ ЕООД) на моя племенник С. Х. Р.: Линемор райз 119, Кендал, Къмбрия, Англия.“

Длъжностното лице по регистрацията при АВ е дало на заявителя Указания № 20211116131516/17.11.2021 год. да представи документи, установяващи качеството му на наследник. Приело, че в случая не се касае за завещателно разпореждане с цялото или дробна част от цялото имущество на завещателя, поради което завещанието не придава на заявителя С. Х. Р. качеството на наследник, по чието искане дейността на дружеството може да бъде продължена съгласно чл. 157 ал. 1 от ТЗ.

В указания срок не са представени други документи, поради което вписването е отказано с Отказ № 20211116131516-2/23.11.2021 год.

Отказът е бил обжалван пред РОС, но с обжалваното решение е потвърден.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, допустима е за разглеждане, но е неоснователна по съществото си.

Решението на Русенски окръжен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Въззивният съд споделя изцяло съображенията, изложени от първостепенния съд, че в случая, по отношение на придобиването и загубването на членство на чужд гражданин в търговско дружество, регистрирано в Република България, е приложимо българското право съгласно чл. 58 т. 6 във вр. с чл. 56 ал. 1 от КМЧП. Същото право е приложимо и спрямо наследяването на дружествените дялове – арг. от чл. 91 във вр. с чл. 14 пр. трето от КМЧП.

Съгласно чл. 157 ал. 1 от ТЗ дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността. В случая, в учредителния акт на „Албрич 2004“ ЕООД е предвидена възможност за продължаване дейността на дружеството. Лицата, които могат да заявят продължаване дейността на дружеството, са наследниците на едноличния собственик на капитала - по закон или по завещание.

Жалбоподателят твърди, че е наследник по завещание, съставено от едноличния собственик на капитала на „Албрич 2004“ ЕООД и в това си качество може да заяви продължаване дейността на дружеството.

Настоящият състав споделя извода, направен от първостепенния съд в обжалваното решение, че с представеното по делото завещание едноличният собственик на капитала не се е разпоредил с цялото или с дробна част от цялото си имущество по см. на чл. 16 ал. 1 от ЗН. Действително, видно от завещанието, наследодателят е завещал на жалбоподателя „всички други активи, имущество, банкови сметки“, но изрично е посочил и сметките на дружеството. Това изявление следва да се обсъжда заедно с другото разпореждане на наследодателя с конкретен недвижим имот, който също е собственост на дружеството и който е завещан на друго лице. Или, наследодателят е „разделил“ имуществото на търговското дружество, чийто капитал се притежава еднолично от него, на различни лица. Отделно от това, завещанието съдържа разпореждане с останалото имущество на наследодателя, извън това на търговското дружество. Така извършеното разпореждане с различни активи от имуществото на различни лица, и най-вече на имуществото на търговското дружество

(недвижим имот и вземания по банкови сметки), не представлява общо завещателно разпореждане по см. на чл. 16 ал. 1 от ЗН, съответно - не може да се приеме, че жалбоподателят е наследник по завещание на наследодателя, който има право да заяви по реда на чл. 157 ал. 1 от ТЗ продължаване дейността на дружеството.

От друга страна, жалбоподателят не е представил документ, че е наследник по закон на едноличния собственик на капитала, съответно – правото да продължи дейността на дружеството не може да бъде признато и в това му качество.

С оглед на изложеното, Отказ № 20211116131516-2/23.11.2021 год. на Длъжностното лице по регистрацията при АВ да заличи А. Д. Р. като едноличен собственик на капитала на „Албрич 2004“ ЕООД и управител и да впише С. Х. Р. като едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, е правилен и законосъобразен. Окръжният съд е достигнал до същия извод, поради което постановеното от него решение следва да бъде потвърдено.

Независимо от изхода на делото пред настоящата инстанция, неоснователно е искането на АВ за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. По следните съображения:

Производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ е едностранно и безспорно и Агенция по вписванията не участва в него като страна, дори и след измененията на чл. 25 ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ (ДВ бр. 105/2020 год.), който дава възможност на Агенцията по вписванията да подаде писмен отговор по жалбата на заявителя срещу отказа на Длъжностното лице по регистрацията. В този смисъл е съдебната практика на касационния съд във връзка с допустимостта на подадени от Агенция по вписванията жалби срещу съдебни актове на окръжните съдилища, с които се отменят откази на Длъжностното лице по регистрацията (Определение № 60421/19.11.2021 год. на ВКС по ч. т. д. № 19788/2021 год., II т. о. ТК; Определение № 60397/05.11.2021 год. на ВКС по ч. т. д. № 2177/2021 год., II т. о. ТК; Определение № 60480/20.12.2021 год. на ВКС по ч. т. д. № 2562/2021 год., II т. о. ТК; Определение № 60481 от 21.12.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2108/2021 г., II т. о., ТК). След като не е страна в производството, което е едностранно и безспорно, Агенция по вписванията няма право на разноски, независимо от приетата със същото изменение на закона разпоредба на чл. 25 ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ („В производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК“). Както е прието в Определение № 60481 от 21.12.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2108/2021 г., II т. о., ТК, „Отговорността за разноски по правило е присъща само на спорните съдебни производства, в които право на разноски има страната, в чиято полза е разрешен правният спор. Производството по чл. 25 ЗТРЮЛНЦ не е спорно и в него агенцията не участва като страна, за да има право на разноски или да дължи разноски, а всички процесуални възможности, предвидени по отношение на нея (подаване на отговор по жалбата, представяне на доказателства, информиране за решението на съда), са

обусловени от възложената ѝ със ЗТРРЮЛНЦ компетентност в рамките на регистърното производство“. Настоящият състав на въззивния съд изцяло споделя така възприетото становище, обосновано с вида и характера на производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ и приема, че в полза на Агенция по вписванията не се дължат разноски, тъй като тя не е страна в него.

Доколкото с подадената пред ВТАС жалба жалбоподателят не обжалва решението на РОС в частта за присъдените в полза на АВ разноски и не е проведена процедура по чл. 248 от ГПК, съдът не отменя решението в тази част.

Така мотивиран и на осн. чл. 271 от ГПК, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 119/21.12.2021 год. на Окръжен съд – Русе по т. д. № 335/2021 год. по описа на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на АВ – Търговски регистър – гр. Велико Търново.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____